

Заповіт

Як змах то почовайте
Мене на могилі.
Серед степу широкого
На вічні мити.

Шоє лони широкопорі
Дніпро і річки
Буде видно, юлло чисти,
Як все європейчий.

Помохайте та вспомінте,
Коїдани помагате
Бранцю злодія кроєн
Великі окропите.

Мене в сині великий,
В сині волині новий.
Не забудьте помянуть
Незлітнім тисячім сподін.

1845

НА СПОВІДЬ ДО ПРОСВІТИТЕЛЯ

У день сто вісімдесят дев'ятої річниці від дня народження Тараса Григоровича Шевченка млинівчани прийшли на духовну сповідь до великого Кобзаря, пам'ятник якому знаходиться на території державного технікуму ветеринарної медицини. Вшанування пам'яті геніального українця розпочалося із поминального богослужіння. Слово про бессмертного Тараса виголосили отець Василь Ліщук, депутат обласної ради Степан Говор, Микола Пастух. Громада заспівала «Заповіт».

У краєзнавчому музеї літературно-музичну композицію підготували працівники відділу обслуговування центральної районної бібліотеки разом із учнями та викладачами районної гімназії, дитячої музичної школи. Голова районної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» Євгенія Антонович зазначила, що Шевченко - гений, пророк, просвітитель нації української, котрий учив словом і «на сторожі» ставив слова. Може, його душа блукає над Україною і тільки від нас, від нашої відповідальності перед державою, від нашого вміння і бажання жити в добрі та злагоді, від нашого поривання «з братом добрим добро певне познати, не ділити...», від нашої любові до рідної мови, національної культури, від гордості за свій народ, від нашої із вами віри у щасливий день незалежної держави і солідарної праці в ім'я її розбудови залежить, чи полинула душа поета молитися там, у небесах, за вільну вже Україну...

Це натхненне слово просвітянки доповнили декламатори шевченківської поезії із районної гімназії Людмила Оніщук, Ольга Савчинська, Світлана Ткачук, Ірина Ганохіна, Наталя Плевако та вихованці музичної школи і педагоги Оксана Семенюк, Ірина Омельчук, Наталія Шульгач, Михайло Ковалчук, Ірина Цинюк, Тетяна Скальська. На завершення урочистості про місце Шевченка у духовній спадщині українців вів мову заступник селищного голови Микола Муляр.

Чому українці так шанобливо і побожно ставляться до Шевченка? Гадаю відповідь на це запитання дав Василь Стус: «Митець потрібен своєму народові та й усюому світові тільки тоді, коли його творчість зливається з криком його нації». Мабуть, влучніше і не скажеш.

У Шевченківському святі взяла участь заступник голови райдержадміністрації Людмила Мартинова.